

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO

Opole, dnia 9 października 2017 r.

Poz. 2484

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IN.I.743.81.2017.KD WOJEWODY OPOLSKIEGO

z dnia 22 września 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 28 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073) **stwierdzam nieważność uchwały nr XXVI/189/2017 Rady Gminy Rudniki z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania w miejscowości Rudniki** w części tekstowej dotyczącej § 13.

UZASADNIENIE

Na sesji 9 sierpnia 2017 r. Rada Gminy Rudniki podjęła uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania w miejscowości Rudniki.

Wyżej wymieniona uchwała wraz z załącznikami oraz dokumentacja prac planistycznych wpłynęła do organu nadzoru 23 sierpnia 2017 r., w celu jej oceny zgodności z przepisami prawa.

Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających organ nadzoru pismem z 10 sierpnia 2017 r., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zawiadomił Przewodniczącego Rady Gminy Rudniki o wszczęciu z urzędu postępowania nadzorczego.

Do tutejszego organu w dniu 20 września 2017 r. wpłynęły wyjaśnienia, nr GKR 6721.1.2017, Zastępcy Wójta Rudniki. Dodatkowo w dniu 21 września 2017 r. powyższe pismo zostało uzupełnione.

Po przeanalizowaniu przedmiotowej uchwały oraz załączonej do niej dokumentacji, a także przepisów prawa stwierdzono naruszenie:

- 1) **§ 137 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” poprzez powtórzenie przepisów** wprowadzając obowiązki wójta w:

- § 13 pkt 1 *Udostępnienie zainteresowanym wglądu do planu i udzielenie odpowiednich informacji;*

Umieszczenie w treści zaskarżonej uchwały regulacji dotyczącej udostępnienie zainteresowanym wglądu do planu stanowią powtórzenie przepisów prawa, które wynikają jednoznacznie z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tj. art. 30 ust. 1, który stanowi, iż *każdy ma prawo wglądu do studium lub planu miejscowego oraz otrzymania z nich wypisów i wyrysów.*

W przedłożonych wyjaśnieniach wskazano, iż uchwała wraz z powyższym zapisem jest bardziej przejrzysta dla każdego mieszkańca.

Zawarte w postanowieniach miejscowego planu zapisy § 13 pkt 1 skutkują niedopuszczalnością przeniesienia uprawnień prawotwórczych. Zapis ten jest sprzeczny z prawem, a sprzeczność ta ma charakter istotnego naruszenia prawa i pociąga za sobą - stosownie do art. 28 ustawy o planowaniu przestrzennym stwierdzenie jej nieważności w tej części. Przepisy prawa miejscowego nie mogą powielać regulacji zawartych w innych obowiązujących powszechnie aktach normatywnych: ustawach i rozporządzeniach. Trudno przyjąć, że takie powtórzenia stanowią realizację delegacji ustawowej, skoro zamiast prawnego uregulowania materii nieuregulowanej, dochodzi do powtórzenia treści istniejących przepisów. Zatem wszystkie postanowienia

uchwały, które stanowią w jakimkolwiek zakresie powtórzenie lub „uzupełnienie” norm należy uznać za naruszające granice udzielonego upoważnienia. Stanowisko sądów administracyjnych w tej kwestii jest od lat utrwalone w orzecznictwie.

Zauważyć trzeba, że § 13 pkt 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wkroczył w zapisy uregulowane ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co jest działaniem niedopuszczalnym i w ocenie tutejszego organu skutkuje stwierdzeniem nieważności powyższego zapisu poprzez **istotne naruszenie zasad sporządzania miejscowych planów zagospodarowania**.

- § 13 pkt 2 *Podanie do publicznej wiadomości danych o planie, zgodnie z wymogami art. 21 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.*

Plan miejscowy stanowi bowiem prawo miejscowe, które powinno zawierać treści normatywne, a nie powtórzenia norm zawartych w innych przepisach. Takie powtarzanie przepisów za innymi aktami prawnymi, wyższego rzędu, pozbawia w istocie akt charakteru normatywnego, czyni go niejasnym i nieczytelnym, a w konsekwencji uniemożliwia osiągnięcie funkcji jakiej jest dla niej stanowiony.

Ustawa o udostępnieniu informacji środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (j. t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.) w art. 21 ust. 2 określa jakie dane muszą zostać udostępnione w miejscach publicznych, w tym określone w pkt 6 odnoszące się również do strategicznej oceny oddziaływania na środowisko sporządzonej przy projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z wymaganymi uzgodnieniami.

Uznanie za niedopuszczalne dokonywania w planie powtarzania regulacji ustawowych jest uzasadnione także tym, że interpretacja takiej powtórzonej regulacji w kontekście uchwały, w której je powtórzono, może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 7 kwietnia 2011 roku, sygn. akt II SA/Bd 1536/10), bądź ograniczyć się do stosowania tylko i wyłącznie w wymienionej sytuacji.

W § 136 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” ustanowiono wyraźny zakaz zamieszczania w uchwale i zarządzeniu przepisów prawnych niezgodnych z ustawą, na podstawie której są one wydawane, oraz innymi ustawami i ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi a także przepisów prawnych niezgodnych z rozporządzeniami. W orzecznictwie sądowo administracyjnym utrwalone jest słuszne stanowisko, iż powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja oraz uzupełnienie przez przepisy stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego jest niezgodne z zasadami legislacji i stanowi wykroczenie poza zakres ustawowego upoważnienia. Uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna.

Wojewoda stwierdza, iż powyższy zapis jest **istotnym naruszeniem zasad sporządzania miejscowych planów zagospodarowania**, co skutkuje nieważnością zapisu.

2) art. 20 ust. 1 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073) oraz § 12 pkt 19 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (j.t. Dz. U. z 2003 r. nr 164 poz. 1587) poprzez brak sporządzenia rozstrzygnięcia o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu, który winien stanowić załącznik do uchwały.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.

Tutejszemu organowi została przekazana uchwała, składająca się z części tekstowej oraz z części graficznej, stanowiącej załącznik nr 1 przedmiotowej uchwały. Dodatkowo został również uchwalony załącznik nr 2 rozstrzygający o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania. Stwierdzić należy jednak brak załącznika nr 3, który winien stanowić rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu.

Z dokumentacji prac planistycznych przekazanej wraz z przedmiotową uchwałą w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Rudniki, wynika, iż nie zostały zgłoszone żadne uwagi.

W ocenie organu nadzoru każda uchwała winna zawierać m.in. załącznik rozstrzygający o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu. Niemniej należy stwierdzić, iż nie doszło do istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego, gdyż nie została zgłoszona żadna uwaga, wobec czego organ gminy nie był w stanie przedstawić radzie gminy listy uwag. Natomiast w § 12 przedmiotowego planu zawarto zapis, iż *Rada Gminy Rudniki przyjmuje do wiadomości brak złożenia uwag do projektu niniejszego uchwały, wyłożonej do publicznego wglądu*, wobec czego Wojewoda Opolski ogranicza się do **wskazania** poprzez brak sporządzenia załącznika do uchwały rozstrzygającego o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu.

3) art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez brak wydzielenia terenów linią rozgraniczającą tereny o różnych przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania zarówno w tekście, jak i na rysunku planu.

W § 9 ust. 1 pkt 2 lit. c przedmiotowej uchwały, organ gminy ustala (cyt.) *„nakazuje się nasadzenie zieleni izolacyjnej złożonej z drzew i krzewów, wzdłuż północnej i zachodniej granicy terenu oznaczonego symbolem PU, w pasie szerokości 5,0 m”*, co w konsekwencji narzuca obowiązek konkretnego przeznaczenia podstawowego, w tym przypadku dla zieleni izolacyjnej, które w ocenie organu powinno być wyznaczone osobnymi liniami rozgraniczającymi dla powyższych terenów.

Przeznaczenia podstawowe nie mogą być wobec siebie alternatywne w tym znaczeniu, że dopuszczenie ich realizacji osobno nie może prowadzić do braku realizacji funkcji podstawowej określonej w sposób sugerujący łączność przeznaczeń podstawowych. W planie określono przeznaczenie podstawowe dla terenu oznaczonego symbolem P,U jako *„teren o przeznaczeniu podstawowym: a) zabudowa produkcyjna, b) zabudowa usługowa”*. Dodatkowo dla ww. terenu przeznacza się pas o szerokości minimum 5 m wzdłuż północnej i zachodniej granicy ww. terenu, tylko pod zielenią izolacyjną.

Powyższe zapisy naruszają art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który nakazuje w miejscowym planie określić przeznaczenie terenów, które powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania. W § 9 ust. 1 doszło do wewnętrznej sprzeczności, ponieważ rada najpierw postanowiła o przeznaczeniu podstawowym oraz dodatkowo przy granicach wyznacza pasy, które będą realizowane tylko zielenią. Tak sformułowany przepis powoduje, że nie sposób z niego wyprowadzić normy prawnej, która mogłaby się ostać w obrocie prawnym. Ustawodawca nakazał w planie miejscowym określić przeznaczenie terenu

w sposób jasny. Zatem w przedmiotowym przypadku teren P,U o przeznaczeniu podstawowym, a osobny teren przy granicach przeznaczonych pod zielenią. Wobec powyższego tak skonstruowany przepis, nie spełnia wymogu określenia przeznaczenia teren w sposób jasny i niebudzący wątpliwości, a wręcz może powodować niemożliwość jego zastosowania (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 23 lipca 2013 r., sygn. akt II SA/Wr 309/13).

Biorąc powyższe Wojewoda Opolski ogranicza się jedynie do **wskazania**, że doszło do naruszenia art. 15 ust. 2 pkt 1 poprzez brak wyznaczenia liniami rozgraniczającymi osobnego przeznaczenia dla terenów zieleni, gdyż w ocenie tutejszego organu powyższe uchybienie nie miało cech istotności w związku z tym, iż tereny te wzajemnie się nie wykluczają.

4) art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez brak zamieszczenia w uzasadnieniu daty uchwały w sprawie aktualności studium i planów miejscowych na terenie gminy.

W złożonych wyjaśnieniach potwierdzono, iż powyższa data nie została zamieszczona w uzasadnieniu oraz wskazano, iż została podjęta uchwała nr XXXV/288/2014 Rady Gminy Rudnii z dnia 10 listopada 2014 r. w sprawie oceny aktualności „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rudniki”.

Zgodnie ze zmianą ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 18 listopada 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1777) oraz braku przepisów przejściowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem wraz z uzasadnieniem, które zawiera w szczególności:

1. Sposób realizacji wymogów wynikających z art. 1 ust. 2-4.

2. Zgodności z wynikami analizy, o której mowa w art. 32 ust. 1, wraz z datą uchwały rady gminy, o której mowa w art. 32 ust. 2.

3. Wpływ na finanse publiczne, w tym budżet gminy.

Ponadto zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu wójt, burmistrz albo prezydent miasta przekazuje radzie gminy wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu opinii gminnej lub innej właściwej, w rozumieniu art. 8, komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania, o których mowa w art. 27. Powyższa regulacja została wprowadzona do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu w dniu 23 marca 2003 r. (j.t. Dz. U. z 2003 r., nr 80 poz. 717).

Mając na uwadze powyższe, Wojewoda Opolski stwierdza, iż organ winien wprowadzić datę uchwały rady gminy w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, gdyż wynika to wprost z przepisu art. 15 ust. 1 określającego zawartość uzasadnienia.

Dodatkowo należy wskazać, iż przesłana uchwała wraz z wyjaśnieniami stanowi jedynie jedną z części wymaganej art. 32 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym podjętych czynności, gdyż dotyczy jedynie aktualności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Rada gminy winna podjąć również uchwałę w sprawie aktualności wszystkich planów zagospodarowania przestrzennego znajdujących się na terenie gminy.

Wojewoda Opolski ogranicza się jedynie do **wskazania**, iż został naruszony art. 15 ust. 1 pkt 2 z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, gdyż organ gminy był zobowiązany do wprowadzenia powyższego zapisu do uzasadnienia, jednakże jak wynika z przedłożonych wyjaśnień omyłkowo nie została ona wpisana.

5) art. 37 ust. 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku art. 174 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (j.t. Dz. U. 2016 r. poz. 2147 ze zm.) poprzez sporządzenie prognozy finansowej przez osobę niebędącą rzeczoznawcą majątkowym zgodnie z art. 174 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Prognoza finansowa stanowi jeden z elementów dokumentacji prac planistycznych, zgodnie z treścią art. 17 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Przepis § 11 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. wskazuje, iż *prognoza skutków finansowych uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powinna zawierać w szczególności:*

1. *Prognozę wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na dochody własne i wydatki gminy, w tym na wpływy z podatku od nieruchomości i inne dochody związane z obrotem nieruchomościami gminy oraz na opłaty i odszkodowania, o których mowa w art. 36 Ustawy.*

2. *Prognozę wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na wydatki związane z realizacją inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy.*

3. *Wnioski i zalecenia dotyczące przyjęcia proponowanych rozwiązań projektu planu miejscowego, wynikające z uwzględnienia ich skutków finansowych.*

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 3a pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, *rzeczoznawca majątkowy może sporządzać opracowania i ekspertyzy, niestanowiące operatu szacunkowego, dotyczące skutków finansowych uchwalenia lub zmiany planów miejscowych.* Powołany przepis należy rozumieć w ten sposób, że wyłącznie rzeczoznawca majątkowy jest uprawniony do sporządzenia prognozy.

W dokumentacji pracy planistycznych co prawda znajduje się prognoza skutków finansowych uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Rudniki i została sporządzona zgodnie z § 11 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Niemniej została ona sporządzona przez osobę niebędącą rzeczoznawcą majątkowym.

W tym miejscu wskazać należy, iż brak elementów prognozy wynikający z § 11 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego skutkowałaby stwierdzeniem, iż doszłoby do istotnego naruszenia prawa. Niemniej w niniejszej sprawie jedyną wadą przedmiotowej prognozy jest to, że została ona sporządzona przez osobę niebędącą rzeczoznawcą majątkowym. Zarówno sądy administracyjne jak i Najwyższa Izba Kontroli negatywnie oceniają praktykę sporządzania prognoz finansowych przez osoby nieposiadające uprawnień rzeczoznawców majątkowych uznając ją za naruszenie trybu sporządzania planu, tj. art. 17 pkt 5 w związku z art. 37 ust. 11 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Niemniej naruszenie to nie jest naruszeniem istotnym w rozumieniu art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu, a zatem takim, które mogłoby skutkować nieważnością planu, ponieważ prognoza finansowa nie jest załącznikiem do planu i z tej racji nie ma charakteru wiążącego.

Jednakże podkreślić należy, iż sporządzenie przez rzeczoznawcę majątkowego prognozy skutków finansowych zminimalizuje ryzyko wystąpienia wadliwości tego dokument, co w konsekwencji spowoduje, iż rada gminy nie będzie miała wątpliwości co do skutków finansowych wynikających z uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zatem mając powyższe na uwadze Wojewoda Opolski stwierdza, iż nie doszło do istotnego naruszenia trybu sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w tym zakresie.

Organ nadzoru ogranicza się jedynie do **wskazania**, iż doszło do naruszenia prawa poprzez sporządzenie prognozy finansowej przez osobę niebędącą rzeczoznawcą majątkowym, gdyż w ocenie tut. organu naruszenie to nie ma cech istotności.

6) § 6 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad technik prawodawczej” poprzez zastosowania odwołania do nieprawidłowych punktów uchwały.

Zapisy przedmiotowego planu zagospodarowania przestrzennego ustalają:

w § 7 pkt 1 lit. d (cyt.): „zaopatrzenie w ciepło w oparciu o indywidualne źródła energii cieplnej, z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii – z uwzględnieniem ustaleń zawartych w § 6 pkt 2 uchwały”.

Powyższe zwroty błędnie odwołują do nieprawidłowego punktu, jednakże określenie w treści, iż powyższe ograniczenia dotyczą zaopatrzenie w ciepło daje możliwość jednoznacznego powiązania z § 6 pkt 3 uchwały, odnoszącego się do ograniczeń emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Organ nadzoru w tym przypadku ogranicza się jedynie do **wskazania**, iż powyższe zapisy są niezgodne z technikami prawodawczymi.

Wojewoda Opolski podkreśla, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa powszechnie obowiązujący musi spełniać wysokie wymagania stawiane tej kategorii aktów normatywnych oraz odpowiadać standardom legalności. Ustawodawca przyjął w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, że *istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub jej części*.

Organ nadzoru po analizie przedłożonej uchwały wraz z załącznikami stwierdza, iż sprzeczne z prawem zapis, który traci moc **w części tekstowej dotyczy § 13**, który stanowi powtórzenie przepisów.

W stosunku do pozostałego naruszenia prawa, tj. brak sporządzenia rozstrzygnięcia o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu stanowiącego załącznik do uchwały, wydzielania terenów linią rozgraniczającą tereny o różnych przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania zarówno w tekście, jak i na rysunku planu, zamieszczenia w uzasadnieniu daty uchwały w sprawie aktualności studium i planów miejscowych na terenie gminy, sporządzenie prognozy finansowej przez osobę niebędącą rzeczoznawcą majątkowym, zastosowania odwołania do nieprawidłowych punktów uchwały, Wojewoda ogranicza się do wskazania, że przedmiotowa uchwała została wydana z naruszeniem prawa. Wydane w przedmiotowej sprawie wskazanie ma na celu zapobieżenie tego typu uchybieniom w przyszłości i nie skutkuje nieważnością uchwały w tym zakresie.

Organ nadzoru w przypadku stwierdzenia, że wadliwe są wyłącznie niektóre postanowienia i zapisy uchwały planistycznej, winien ograniczyć się do stwierdzenia nieważności badanej uchwały tylko w części odnoszącej się do tych nieprawidłowości. Warunkiem podjęcia takiego rozstrzygnięcia jest jednak ustalenie, że pozostała niewadliwa część uchwały może nadal funkcjonować w obrocie prawnym, a wyeliminowanie nieprawidłowych postanowień nie zaburzy spójności całego aktu, ani też nie spowoduje dezintegracji ustaleń planistycznych w pozostałym zakresie. Wojewoda Opolski nie znalazł podstaw do stwierdzenia nieważności ww. uchwały w pozostałym zakresie. Stwierdzenie nieważności w części uchwały nr XXVI/189/2017 Rady Gminy Rudniki z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania w miejscowości Rudniki określonej przedmiotowym rozstrzygnięciem, pozostaje bez wpływu na pozostały zakres tejże uchwały.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, orzeczono jak na wstępie.

POUCZENIE

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

z up. Wojewody Opolskiego
Dyrektor
Wydziału Infrastruktury i Nieruchomości

Małgorzata Kałuża-Swoboda